

РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD

THE WORKING PEOPLE

ПОСЛІДНЄ ЧИСЛО 214.

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ.

REGULAR NUMBER 214

PIK VI.

Ч. 43

СЕРЕДА 21 ЖОВТНЯ 1914.

WINNIPEG, MAN.

OCTOBER WEDNESDAY 21 1914.

No. 43

VOL. VI

ВІСТИ З ПОЛЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ВІЙНИ.

Битва на Буковині

Постідне оповіщення Австрій говорять слідуюче: „В околицях Меджиці намі (австрійські) війська заатакували найсильніші позиції ворога, який був примушений уступитись.

Вчора наші війська заняли цілу околицю на північ від Ніжанковець. На полудневій криві головна битва артилерії продовжується. Вчора ми відбили ворога з послідного переходу через Карпати. Тепер нема вже на землі Угорщини ні одного Росіяна.

На Буковині ми поступили аж до Великого Серета.

Цар покликав студентів.

З Петрограду доносять, що цар видав розказ покликати до армії всіх студентів університету.

В Росії студенти виспихали були увільнені від військової служби. Та коли тепер цар спеціальним розпорядженням покликав і студентів то се знак що Росія находити ся в небезпечі перед Німцями і Австрією.

Бомбардація Остенди.

З Берліну надійшла вістка до Лондону, що англійська флотія зачала бомбардувати Остенду.

З послідних телеграм ввагалі треба вносити, що Німці зачинають відупадати так в Франції як і на сході в Польщі.

Німці цофнулись з під Варшави.

З Петрограду доносять: „Німецькі війська, які заняли були всі дороги, що вели до Варшави,-- зістали відігнані 13 кілометрів назад, лишаючи ранених на полі бою. Німці стоять цілою лінією аж по Сандомир. Австрійці, що пробували перейти на полудне від Перемішля ріку Сян, зістали цілковито розбиті. Наші війська розтагнулись на лінії 400 верств довгий, від долини Баури аж до Карпат.

Всі Німці в Лондоні арештовані.

Лондон, 21 жовтня. Лондонська поліція по розпорядженні вищих властей, арештувала всіх Німців в віці від 17 до 50 літ і забрала їх до одної осідної кемпи

як воєнних в'язнів. Згодують ся, що се сталося лише тому, щоба перервати спіонажу, яка веде ся серед лондонських Німців в користь Німеччини.

Німці нападуть на Лондон аж в лютім.

Часописи Злучених Держав розписують ся широко над воздушною флотією. Після вісток їхніх кореспондентів в Берліні, Німці приготують ся виконати воздушною флотією атак на Англію, а головю на Лондон аж в місяці лютім. До сего часу Німці будуть мати 200 аеропланів найновішої конетрукції, великого розміру які зможуть брати з собою по 1000 фунтів вибухового матеріалу.

Стрий в руках Австрії.

Лондон, 21 жовтня. З Відня надійшло через Амстердам офіційальне оповіщення що в середній Галичині над рікою Стривонж йде страшна битва від кількох днів. Австрійські атаки на неприятеля удались знаменито. Австрійські війська відібрали від неприятеля місто Стрий, яке лежить 42 миль на полудневий захід від Львова.

В Португалії революція.

Португалія на певних умовах згодилась піти тепер на поміч Великій Британії і вислала свої війська в полудневу Африку, щоб там охороняти і англійські і французькі колонії перед Німцями.

Що нарід португальський не вдоволеній з сего кроку свого правительства свідчить те, що зараз по від'їзді війська в Португалії розпочалась революція. Провідником революційної акції є бушуйний полковник Бека.

Послідні вісті доходить до Лондону що бунт народа вдалось правительству придушити та чи правда се, годі сказати.

Всі потяги спинені, телеграфічні та телефонічні лінії поперетинані.

Терте між Зл. Державами а Англією.

Вашінгтон, 21 жовтня.

Правительство Злучених Держав запротестувало проти Великої Британії, яка арештувала в послідних днях американський корабель, що перевозив в Філадельфії до неутральних країв нафту. Се є вже третій випадок арештована Англією американських кораблів. Сим разом американське правительство остро запротестувало проти таких кроків Англії, і зажадало випущеня корабля на свободу. Як віднесеє до сего Велика Британія, покищо нема вістий.

Американці помагають Англії.

З Монреалу доносять, що американські горожане, які живуть у Монреалі зберают тепер гроші, щоб вислати на поле битви до Франції з канадійським військом два уоружені моторові воя. Кожда машина має бути обсажена пісьмьма Американцями.

Франція організує полки з молодіжи.

Французьке правительство видало розпорядженя формувати полки з молодіжи в 18-ім році життя, які підчас мира малиби йти до війська аж в 1916 році.

Правительство сподієє, що число сїєї молодіжи буде сягати близько 300 тисяч і принесе велику поміч Франції, позаяк вся вона належить до спортових товариств і має виправу в стріляню.

Арештоване Шептицького

Кореспондент „Нового Время“ пише таке про арештоване Шептицького: „Особливу акцію показав львівський митрополит граф Авдрій Шептицький. Він уладив урочисту службу на площі св. Юра і накликував до вірности Габсбургам „прокляв“ Москалів. За його гроші були організовані українські полки стрільців-добровольців, які мали стріляти з церкви до російського війська. Всі ті, що оказували симпатію до Росії, були за його почину арештовані.

Тепер Шептицький находит ся в Нижнім Новгороді, де буде суджений російськими властями.

Німець про неприятеля.

Німецький військовий знаток доказує в „Крайц-Цайтунг“, що страти Франції, Англії, Росії і Бельгії сягають поверх 750,000 людий. В число се входять забиті ранені і половеі. Знова французькі військові знатоки говорять що страти Німеччини і Австрії сягають поверх 600 тисяч.

Австрія відкликала трохи свого війська з італійсько-австрійської границі і вислала до Бельгії, щоб зміцнити праве крило Німців.

Австрійський генерал Врудерман, який мав порученя боронити Львів відступив добровільно буде тепер засуджений воєнним судом.

Від 15 вересня Німеччина вислала на оба терени війни мільон сьвіжого війська.

Пророцтво Наполеона.

По війні під Ватерльо, Наполеон сказав, що за сто літ ціла Европа стане республікою або державою козацькою. За один рік, се значить в 1915 р. буде власне сто літ від згаданой битви і можливо, що дійсно згинуть в сій війні усі європейські монархії, а настануть демократичні республіки.

Таку саму думку, про кінець європейських монархій, в сій війні висказує всі великі політики Злучених Держав.

Кілько армії з'їдають денно поживи.

Жовтіри, що вокоуть в Європі, з'їдають денно 11-250 тон поживи. Се обчислено на підставі порцій, котрі видає кожний край на чоловіка в воєнній часі.

Обчислено, що на чоловіка середнім числом праходять по 24 фунта на день. Говорять, що на війні є від 8 мільонів до 16 мільонів людий. Розуміє ся, ніхто не знає точно, кілько війська там є, але приблизно має бути яких 10 мільонів.

Війна тривала пару днів довше як місяць; за тридцять днів 10 мільонів людий з'їла 337.500 тон поживи. Один тигаровий віз аме-

риканської залізниці може перевезти 20 тон. Се значить, щоб перевезти на один день поживи для 10 мільонів людий треба зужити 560 возів. Коли сих 560 возів поділити на потяги сорок возів в кождім, то треба мати 14 потягів з найбільшими локомотивами в сїм краю.

Звідси видно, що армія поїдає весь запас поживи, а ті, що вдома, скоро начнуть голодувати. Особливо тяжко тим краям, в котрих тривають битви, як Бельгія, північно-східна Франція, Східні Пруси і Австрія.

Туреччина на порозі війни.

Італійські часописи широко розписують ся про те, чи Туреччина зможе вдержатись неутральною. „Туреччина виглядає тепер немобілітальною колонією“ пише італійська преса. Поверх 600 німецьких офіцерів працює над мобілізацією Туреччини. Всі висші військові позиції заняті Німцями. Всі фортифікації віддані під команду Німців. За одним нагисненням гузика в Берліні, Туреччина готова кинутись в вир всеєвропейської різни з своєю близько мільоновою армією.

500.000 Галичан в крайній нужді.

Доктор Штайнгауз, посол до віденського парламенту в округу Рави Руської, віддав нещодавно більшу част Галичини, яку заняли російські війська. Він розказує о тих страшних спустошеннях, які спричинила війна спокійному населеню.

Поверх 500,000 мешканців без найменших средств життя. Товпи сего народу рушили на Моравію. Міста і села переповнені нещесними. Посол Штайнгауз звизав правительство прийти сим утікачам з помічю, инакше се може принести сумні несподівані наслідства для держави.

Справа відродження України.

Точки дані під референдум Екз. Ком. У.С.Д.П. в Канаді, взяті під обради виннігоського відділу ухвалено так; 1. Наша партія повинна давати запомогу визвольному рухови на Україні. Маємо поперати „Союз освободженя України“ який є со-

юзом чисто соціалістичним. Маємо ширати ідею відродженя України серед Українських робітників в Канаді самоетійно без буржуазії. Не бути більше враз з буржуазією в безпартійно і реалігійно-безсторонних організаціях.

П. Клим секретар.

Справа запомогової організації.

Віннігоський відділ У.С.Д.П. ра своїм засіданю дня 16 жовтня с. р. ухвалив односторонно приступити до заснованя запомогової організації.

Вибрано комісію до обробленя статутів і ухвалено резолюцію, щоб виннігоський відділ порозумів ся з відділами на сході, котрі розпочали сю справу і щоб сю організацію зробити державною на цілу Канаду а не лише для одної провінції. Ми кличемо до всіх товаришів взятись до праці над заснованем сего товариства.

П. Клим секретар.

Справоздане.

„Роб. Народа“ вже вийшло.

Вже вийшло з друку справоздане „Роб. Нар.“ і розіслане до всіх відділів по такий скількості кілько членів в тім відділі. Всі секретарі відділів повинні роздати се справоздане поміж своїх членів даром. Для предлатників „Роб. Нар.“ які не є членами справоздане пішлем за присланем б цт. почтовими стемплями.

Писати по справоздане „Р. Н.“ треба впрост до редакції Роб. Нар. на адресу:

Robotchuj Narod Box 3658 Winnipeg, Man.

На віче! На віче!

Робітники! Виннігоський відділ У.С.Д.П. скликає на день 25 жовтня (в неділю) до КВНО ГАЛІ

Велике Віче

в справі заснованя НАРОДНОЇ КУХНІ. Віче розпочне ся о 2 години пополудня. Позаяк справа ся дуже важна для кожного робітника, тому всі як один повинні явитись і спільно нарадитись та порозумітись.

„ROBOTCHUY NAROD“ (THE WORKING PEOPLE)

THE OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN SOCIAL DEMOCRATIC FEDERATION. (Affiliated with the S. D. Party of Canada). THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA Published weekly by THE „ROBOTCHUY NAROD“ ASSOCIATION at 144 Higgins Ave. Winnipeg, Man. Subscription \$2.00 a year.

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ!

„Робочий Народ“ — динков соц. дем. часопис для цілої Америки; она одна дає те знаня яке повинен мати кожний працюючий класово свідомий чоловік. Хочеш знати, як здобути красний лад на світі, то читай все „Робочий Народ“

„Робочий Народ“ коштує на рік лиш два долари а адреса до него є:

„ROBOTCHUY NAROD“ Box 3658 (Sta. B.) Winnipeg, Man.

Війна.

Ще не затихла арматні балканської війни, ще черне гайвороння кракаючи дзвонить людські тіла на поли балканської битви, ще не замовкли стони і зойки ранених, ще не всягла в землю кров убитих жовнів, — а тут запалилась ціла Європа новою вітною. далеко страшнійшою і лютейшою від попередньої. Теперішня війна за півтрьох місяця забрала життя соткам тисяч найкрасніших синів людства. Сотки тисяч ранених очікують в страшних муках смерті. Країна, де ведеться кровопролиття, перевернена в страшенну руїну.

Ціла Європа в огні. Двадцять мільонів найкрасшого цвіту людства виставило себе на зарі, на неминучу смерть; сі мільони мордують себе задля коронованих бовванів та горстки кровосійців капіталістів німецьких, російських, австрійських і других націй. Вони дравлять один одному груди за заморські ринки для своїх магнатів і царів. Робітничу кров течє річками діями.

Мордують ся взаємно робітники і селяне українські, російські, англійські, німецькі, французькі, сербські, бельгійські, — хотая між собою жалних спорів не мали. Гинуть на полі бою батьки дітий, — а їхнім сиротам заглядає холодна смерть в очи.

Ті мільони, що полишені батьківської опіки, гинуть як мухи в осені; хто не впаде а голоду, хто охороняється перед холерою, той буде оплакувати гіркі години до кінця свого життя.

А ті негодитки? Ах, лядно думати про них. Вони повернуть з війни без рук, хто без ніг, очий, без здоровля, а ще декто без розуму і т. д. Нещасті дивлять будуть воєнні проклятя до смерті.

Тепер зникне промисел — се для робітників крайня нужда. Настане страшна дорожняча а з сим і голод. Отсе і є воєнні здобутки робітника.

Чи побідить пануюча класа Австрії, чи Росії, чи Німеччини, — то робітники тих країв нічого не будуть мати крім нужди і нових мілітарних тягарів.

Мілітаризм замінив мільони людей в арматне воєнне мисо.

Кожла держава страшно заловжена. Долг затягає держава на те, щоб у неї ліпше багнети блищали, щоб її кулі дальше, „ворота“ сягали. От на що держави затягають довги. А хто сплачує їх? — Народ працюючий. Так, народ дає гроші на кулі і багнети, а капіталісти і царі гонять його відтак мордувати себе за ті гроші.

Не досить, що родина віддала синів своїх в пащу ненаситного мілітаризму, а мусять ще віддати собі від уст послідний кусок хліба аби заспокоїти „квіравого молоска“.

По війні мілітаризм знов стане страшною язвою для працюючого народа. Хто сему не вірить, то на шкірі своїй відчує!

Цілий возаний „дуп“ не варт не то кроплі крови, але навіть кроплі поту робітничого.

Робітники вважають злочинні стріляти до себе задля профіту капіталістів, задля амбїції пануючих коронованих голів!

Черно-жовті європейські повністичні скажені пси викликали війну і напуть ціле кльтурне життя і відроджене працюючої класи.

Найкрасший цвіт і найліпша нація — також вже скошений і владуть ся дальші квіраві покоси.

Наша українська робоча молодіж, яка перед нуждов і голодом не покинула свою країну, знайшла вже місце в гробах з иншими жертвами війни.

Австрійські Габсбурги і російські Романові багнетами і арматними кулями убивають культурне відроджене українського народу!

А все те ведеть ся за зисків, робить ся в інтересі капіталістів. Всеї добуток з війни, який є збризанний людською кровю йде тільки і тільки в руки капіталістів.

Тому проч з війською! Хай живе братерство народів! Хай живе соціалізм!

Ів. Гнида.

Щоб спинити війну, треба усунути перше причини війни.

С. Д. Томсон

Коли ви почуєте ночую ревний плач дитини, а поспинивши до колески побачите, що дитини нема вже, то ви цікаві знати хто забрав її з собою, що властиво сталося з нею.

Коли ви відшукаєте її десь мертвою, ви всімі сила

ми стараєтесь знати хто убив її, хто заповдирав вам таке страшне зло.

Ви докладаете всіх старань, щоб відшукати винownika, щоб півзати ту криво-засичану руку.

Нані она кривава рука обняла все життя на кулі земській. Тепер чуємо ночую страшний плач не одної, а мільонів дітий, які матерують на поле смерті: Піле людство обняте страшним жалем, великим нещастем.

Хто-ж спрочинив те нещасте? Так, ви домагаєтесь знати. Ви повинні знати, ви повинні віднайти винownika.

Ми скажемо вам ясно і зрозуміло, аби не було опісля ніяких сумнівів:

КАПІТАЛІЗМ СПРЧИНИВ СЕ НЕЩАСТЕ!

Се зробив не цар, не король, не цїсар — а капіталізм! Нещасте се спрочинене не Славянами, не Німцями, також ні поганцями, ані християнами — а спрочинене капіталізмом.

Капіталізм є системою, в якій з робітників рабують більшу половину того, що він виробляє. Сотки мільонів робітників випроудковують два рази більшу вартість добра, від тої платни яку дістають вони за свою працю. Збере ся надвижка витвореного (зробаного з робітника) добра в Німеччині, збере ся в Англії, Франції, Росії, Сербії, Японії. одним словом в кожній промислової державі. Всюди надвижка. Се власне і є капіталізм.

З сеї надвижки не може користати нарід в ніякій капіталістичній державі, позаяк варі є устгий. В капіталістичній системі рабунку, кожла держава мусять шукати собі місця збуту на сю надвижку. Через се власне і йде світова борба за заграничні ринки. Через се Англія воює за ринок полудневої Африки; Німеччина за ринок в малій Азії; Росія за ринок на Балкані; Франція за ринок в Марокко; а всі разом воюють за Африку; Америка за ринок на Філіппінах — всі бють ся тільки за заграничний ринок збуту.

Щоб здобути і боронити сей ринок держава мусять мати оружя, армію, маринарку і твердині.

І всі держама мають се.

Тепер мала Сербія хоче продати надвижку товарів, — розумієсь вона також хоче заробити на світовім ринку. Вона мусять перевозити се все желїзними чезав Австрію. Тут стрічаєсь в дуже високо тарифою і податком. Вона називає се здирством. І знова заходить питає ринків і профіту. Остаточнo Сербія заціпила Австрію. Австрія кинулась задушити, прямо похлонути Сербію. Росія не хоче стратити права переїзду з Чорного моря на Адриятік, бо годі її ривок бувби то же замкнений, а бодай ограничений. Тоді Росія вступарь за Сербію. Німеччина знов за Австрію; Англія і Франція вступарь ся за Росію — і вогонь спалахнув в магазині.

Все се нехвибно і льогічно є висновком тільки капіталізму, отсеї нишньої системи рабунку. Все инше є тільки формою говореня.

І от, та сама кривава рука, що влізла нині під кожну стріху Європи в ціли убіства, сягає вже і Америку. Капіталізм — система рабунку веде Америку до того самого, до чого доведено народи Європи, — до війни, до убиства.

КАПІТАЛІЗМ Є ЗЛОЧИНЦЕМ. Се його рука убиває дітий ночію. Се його робота,

що світ переповнен тям. І коли ми бажаєм сего нещастя, то треба...

Слідить його робота, нається, що причиною тих могий людських тям, МАЄТКІВ, РАВУНОК. А коли півзаете влучить ся з нами, помти так, щоб людство...

М. М. Давид Ур. Вр. 1827 війська кий без винповідженя в спокійно на той зама. Давивсь на то з диво. Давивсь на то з диво. Давивсь на то з диво.

Одна до життя приватити, красти, опукувати бити другому, що на. Друга, до життя п. що не вільно робити аваням державою, суд мінним міридом. Отж морд і рабунок — зовпадів, що поборола і славного полководця; котрі найбільше оспрчих дітий — котрі вби герояма з вено.

В чім же тут пост наше стоїть? Хйба в поступові слова, місто ва, а лишиць ся стравами образ — давних ривь — тай нурять. Звідкиж то все п. Відсивь коротка. Се так само народи цілі в природи.

Чиж не все то од розбою, крадіж, мор, разом 1,000, або 1,000, боем, рабунок, рабунні са слова, які говорили собі права. А ті права не кради, не говори лчий зужих...

Зей вглянемо глмо там пивлізацио п. не раз дике і не до зне го щастя, о якім так чщастя, лежить в тім, гал забули на „Декаль. Щоб отже міг зав те так поодиноких я належать привертити то того всі старають в ґрунті річи нікто не а приватними людьми, риманя умови, опира вищім праві, з котро дів — є нередівсім са моральним витисненя доторкає взаїмних від рих ми народами з вем справедливість. Зако вика, обовязує його ватнім, як публичнім ай ділань. Робити в тім

Ні тім доперва приврних відносін між дер в тагу століть верств декуди доповнюють т дують трактати так о приватному житю в е родний з опертими на дів між собою, станов... * Позволеня і благословля

до нів до дави сь л пей біль вел була Спр ної фєр під чого оні нав Нарі свог ний ти, в слов груд нечі парти нув вери ми ч все ном, відб тим. жих шеї парт родні а сьт робі соц. воль нига люд дем зназ робі мож сти все пере дот ним дем

Оборонець Славян.

Вдоволений зі себе, але умучений — умова праця від найраніших літ була для него найбільшою карою — цар противнувся на отамані.

Черед вікнами його палати переходили товпи мужиків, що їх царським указом відірвано від живих на поли. Голосно заводили жінки, працюючі чоловіки плакала дітвора...

Та цар не звертав на се уваги. Був вдоволений... Йому дібрали відповідний поклік:

— За царя, віру і Славян! „І Славян повторав цар бездушно. Найбільше за „Славян“.

Совість не робила йому ніяких викидів. Він здавна уже не мав совісти, сказати-б можна після її на далеке заслано, за гори, за моря, щоб не заворушила йому царського спокою.

Хвилину лежав цар спокійно. Весела усмішка перейшла по його лицю, що його недавно покровавив Япаєць. Нараз усмішка щесла.

З пова тяжкої занавіси царської почались висуватись якісь дивні люди, якісь странні.

Йшли до нього довгим походом, без кінця, цілі завіті в біле плаття, в піднесеними руками в гору.

Йшли жінки й діти, старці та молоді,

ці, щоб перед лицем цілого світа зложити данку „оборонцеві славянства“.

„Вони живі! Живі! Не погибли!“ — шептав цар, отираючи зимний ніт з чола, дивлячись переляканими очима на страшний похід.

— Що се? Переселенє душ? — Переселенє духа — загомонів хор.

— Дух батьків і синів віджив в їх синах! Ми живі, живі!

Цар задрожав. Царська корона усунулась з голови. Він витягнув закровавлену руку, щоб її піднести, але якийсь дивний страх затрепетів йому над головою.

Прокинувся цар-батьюшка. Тишина злягла еомнату. Розглянувся довкола. Нема нічого.

— Се лиц сон — шептав. З далека доходили його звуки піснї: — страшної боевої піснї, піснї відродженя, мури царської палати дрожала, а цар повтаряв заодно:

— Се лиш сон! Се сон! І знов тіни... Умучені... з кнутами в ши, з отвореними ранами на грудях. Українці, Білороси, Поляки а наконєць і свої. Великороси — усі пригноблені.

Стають коло батьюшки-царя, домагаючись порохунку за кров, за муки, за вянущі за Сибір...

А коло них стоять Болгари, кидаючи перед него тисячі ранених та убитих, яких він кинув у біл, щоб отворити собі дорогу на Воєфор. Стають убиті славянські королі та проповідники Славян...

абільшаєть ся море крови. Чути відгомін грімів, голоси гніву... Ве година... Посліда на година царизму... послідна хвиля депотизму... Давоніть дзвін, голосний дзвін свободи...

Цар кидає ся гнівом у сні. Усміми слами стараєть ся прокинути...

Та годі! Коли народи будять ся до життя, сивачі погромів, смерти та гнєту не можуть прокинутись!

3 давної війни.

Одного понурого, осейного дня, в невеличкім місточку сидів під одним домом на лавочці гурток сільських баб і богато докотали всячану, аж зійшла мовя на справу теперішньої війни.

До їх гурту присїв ся оден старик з сивим як молоко волосєм, пригноблений, з костюмом, але на вигляд ще досить червоный і черетвий, і почав свое.

Богато від того часу минуло літ і боги-то в Дністрі упало води, як я молодшим був в заверує італійської війни. Богато там наших полягло і я бродив в крови своїх рідних країнів і мені кулі як град свистіди попри вуха! Я вишшов цілий з того страшного вогню і повернув до дому.

Баба дивила ся на старика і мовчки побожно раз у раз тяжко зітхала.

— Пригадую собі як цілі наші компанії з усіх боків на вєпрятелю забігали і до вогнем лущили ся. Аж бачу, шапї компанії

досить зрідли, трупи всюда по поли валяють ся, як снопи, а другі ранені стогнуть і конають, нищих неприятель зайвим до неволі, а з третими я був змушений відкати.

Старик у своїм оповіданю в зворушливих хвилях переривав, і звільна з жалем і сумом тяжко віддирав.

Забігли ми до одного села, винуждани і голодні як пси і нуж до хат, щоб дати нам що їсти. Прибіг до одной хати, хата забита: дивлю ся кріз вікно, нема нікого. Видко що одні вимерли а другі повткали.

До другої, до третьої — так само. І всю вулицю оббівав а нігде й душі живої. Мені стиснуло ся серце. До одной хати я забіг, розглядаю ся, по всіх кутах пусто, лиш троє вимарнілих, з голоду дітий. Двос сидло на припічку і бавило ся, а третє маленьке було в колясці, біде як шапір із посоловілими очима. беру ся до печі, а в печі одно маленьке горнятко молока. Бог знає, від коли воно для дитини стояло. Діти сумно на мене скричали:

— Не беріть, пане, не беріть! то маму-ня лишила для дитини!

— Мені жаль стало дітий. Я їх захищав:

— А деж дітоньки ваші тато і мама? — А! ми не знаємо! десь пішли — діти заїлкали і я заїлкав і випшов.

— По часе вже, як успокоїло ся, я знов тудя припадково переходив і нагадав собі про ті діти. Вхлужу до хати, а хати трупарня, діти мертіві по під лави валяють ся до кости розточені хробами.

Старик замовк і відійшов в місто.

що світ переповнений нині плачем і страшним нещастям. І коли ми бажаємо спасти і охоронити людство від сего нещастя, то треба зничити перше капіталізм.

Слідить його роботу самі. Слідить, кажу, а переконались, що причиною того нещастя, тих сліз людських, тих могил людських трупів, злише — ЗИСК, ЖАЖДА МАЯТКІВ, РАВУНОК — а зє все — КАПІТАЛІЗМ.

А коли пізнаєте вже сего злочинця, прийдіть до нас, лучіть ся з нами, допоможіть нам зловити його і звіншати так, щоб людство могло розвиватись.

М. М.

Давид Уркарт і війна.

В р. 1827 війська російські увійшли в край турецький без винувідження війни, а полки турецькі дивились спокійно на той замах, жадного не ставляючи опору. Дививсь на то з здивованам 22 літній „аташе“ амбасади англійської Давид Уркарт і запатав одного з жовнів тур., чому не боронить вітчизни. „Не можемо добути зброї бо не оголошена „фетва“;“ аслиби ми одного ворога забили в тих услях, булибсьмо розбийнаками”. То правдивий голос совісті, який замовк в наших часах серед брязкоту зброї, серед гуку армат, серед краків і проклятих коначних найкращих синів людства. Ярмо мілітаризму тяжить над нами, ветримуть дивілацію — та впроджує множество фалшивих доктрина. Доктрини ті пушені в світ в ріжних часах — для хвилевих інтересів, покривають насильство, покривають злочинні напади — а звичайні дикі напади — рабунки, називають делікатною формою „війни“. Ті доктрини повисли над Європою, ними так всі перейнялись, що й сліду нема тої підстави християнської науки, на якій народи європейські виховались.

До того дійшло, що маємо так сказати дві совісті. Одна до життя приватного, після котрої не вільно убивати, красти, ошукувати, одним словом не вільно того робити другому, що нам не миле.

Друга, до життя публичного, після котрої, то все, що не вільно робити одиначі — зроблене товариством, званим державою, судимо цілком инакше, міримо відмінним мірилом. Отже найогидливіший випад і розбій, морд і рабунки — новемо війною; вождів тих диких нападів, що побороли і зничили слабшого, хвалимо — як славного полководця; диліомат, що ошукав — зовець ся великий політик; тих, котрі відзначились в робою, котрі найбільше осиротили і позбавили опіки дрібненьких дітей — котрі вбили в собі голос совісті — тих ми героями зємо.

В чімже тут поступ, яким так дуже ведичають ся наше еголїта? Хиба в тім, що винайдено назви, гарні і поступові слова, місто давних диких. Та усуньмо слова, а лишити ся страпина дійсність — а вирине перед нами образ — давних варварств що в болоті грїха нурявь — тай нуряють ся до нині.

Звідкиж то все походить — та чому воно так? Відповідь коротка. Се походить звідти: люди забули, що так само народи цілі як і олинці підлягають законам природи.

Чиж не все то одно? Один чоловік допустить ся робою, крадіжю, морду а того символіа допустить разом 1,000, або 1,000,000 людей? Ні! Розбій остає розбєм, рабунки, рабунком і т. д. і т. д. Люди позабули на слова, які говорили в літах дитинства і зглушили в собі права. А ті права так виразно говорять: не вбивай, не кради, не говори ложьного свідодства, не пожадай річ чужих...

Єли вплинемо глїбше в жите чоловіка, спостережемо там цивілізацію поверховну, під котрою криється нераз дике і не до знесеня прикре пожите. Нема там того щастя, о яким так часто говорять ся. Причина того нещастя, лежить в тім, що так поодинокі люди, як і загал забули на Декалог, що не живють після нього.

Щоби отже міг запанувати спокій і можливе пожити так поодиноких людей між собою, як всіх нардів, належать привертнути обовязуючу силу Декалогу. Вмісто того всі старають ся опертись на трактатах, котрих в ґрунті річи ніхто не додержує. Трактат, як контракт між приватними людьми, супонує обовязок вірности, дотримання умови, опираєть ся отже на якісь попереднім, вищим праві, з котрого той обовязок плыве. Право народів — є передівім самим законом природним, правом моральним витисненим в совісті людей, о скілько воно доторкає взаїмних відносин між громадами людей, котрих ми народами зємо, одні словом: право народів — є справедливість. Закон той, будучи правом природи чоловіка, обовязує його безважливо і загально, так в приватнім, як публичнім, так одиничім як і державнім кружидлань. Робити в тім вимкїв не годить ся і не вільно.

На тім доперва природнім законі, яко підставній нормі всіх відносин між державами, укладають ся збігом часу, в тагу-стоїть веретви звичаїв міжнародних, котрі подекуди доповнюють той закон, і на ньому остаточо будують трактати так само як на ньому опирають ся в приватному житє всякі умови. Так отже той закон природній з опергами на ньому звичаїми і умовами народів між собою, становить ту величну будівлю права на-

родів. Спытаємо, чи той закон дозволяє на війну? Безперечно, що вільно силою боронити права. Як довго трапляють ся в людскості замахи на право, дикі напасті народа на варід, так довго право моральне уповажнює війну в їх обороні. Щоби одначе війна була згідно з правом природи, мусить мати три усляї:

1. Мусить бути справедлива, т. є. на відперте явного кривди — инакше бо єсть звичайним збірним розбєм.
2. Мусить бути конечна — т. є. що вже нема вишото средства до оборони;
3. Мусить бути легальна т. є. оточена всякими формальностями, звичаїми народів усьвяченими. Війна, в котрій бракує одного з тих трьох усляїв — не є вільною — а розбийнацьким нападом.

(По війні хінській в р. 1842 — найвищий трибунал англійський, видав оречене, що та війна небула війною). Алеж держава не може нічим иншим руководитись, як лиш інтересом своїм, як тільки користям! Так, але в той сам спосіб і найгірший розбийнака буде оправлювань. А держава йому скаже, що він переступив право моральне, бо справедливість каже, що не вільно нарушувати чужого майна.

(Дальше буде)

Звїрочоловік.

Може не повірите — але за такими то іде стадо, і пригляньте ся йому близше, розважте його думки і дїла, іде нація на своїм провідником, за своїм кайзером і ре не патріотичне „гурра!“ за нього, за армію — за дїбре поводжене дикуну з буюком.

А всі боїть ся; боїть ся великих, бо ті сильні; боїть ся малих, бо хто зна, чи великі їм не помагують; боїть ся вьсього, що без їх позволення сьміє вагривати ся на сонци. Так дикий звїр є ворогом вьсього і боїть ся вьсього, що з далека ще не втікає перед ним. Таким є й звїрочоловік. Його одиноким бажанем є, лоби всі боїли ся його і підлягали йому так, щоби він немав найменшої причини боїтись когось. В тії цілі люди зводять кроваві війни і ріжуть ся взаїмно і гинуть — не вдїявчи нічого.

Звїрчача льогїка і мораль одурила дикуну вчера — одурить кайзера сьогодня. Не знаїде звїрочоловік спокою і щастя в ідеях, що їх винїс з вогких нетрів і темних печер. Пора вже йому скинути із себе боязнь, ненависть і захланність, так як скинув хвіст і волосє а хребта; пора вже йому глядїти иншими очима на своє жите та вдунути людського духа в чудове тіло цивілізації.

І ми вже бачимо що зміна наступає — зміна до лїпшого, до кращого. Поволи уступає стара мораль і стара кривда під напором соціалїзму і недалекий мабуть час — а на землі житиме не боязливість, поневоленій і нещасливий звїрочоловік, а сьмілий, вольний, житем задоволеній бсгочоловік.

Д. Бориско.

Др. Френк Крейн.

Поступ.

Гадав би дехто зовсім природно, що за яких ти сяч лїт люди наберуть ся крихтїку розуму; але він помиляв-би ся.

Простий хлопєцький горуам каже нам, що одинокую дорогою раси до посту-

півправу у хосєнній праці, у панованю над собою, у честоті, у взаїмній праці та у вмілости демократичного правління.

Єсли ми дамо кождому хлопцеві і дївчині оброзованє сего рода, то цеа не девять десятих нашого суспільного лиха і сеобстої ледарности.

Майже кождий затвердїлий злочинець у наших містах є занедбаним хлопцем. Мальованї жінки по наших улицях сходять на безвстид авчачїно ще перед вісімнаїдцятим роком.

Ми горлаємо за доброю платнею для дївчат-робїтниць. Не має дївчина ніякого дїла працювати на прожиток. І хлопєць не має. Вони мають право, щоби їх держава праспособила до самостїйного горожаньства.

Гляньте тепер на нас! Ми сїлкуємо ся при помочи дерков і місий „спастї погнїбших“ по мїйських заулках — що рівняють ся цверканю півдалевої струї на горючий їм.

„Ми караємо влочинців по судах, затюрюючи їх у гнїзлах тюрмах, вїшаючи їх за

пїню, або вбиваючи їх електрикою. Та всякий, хто знає історїю, знає, що се ніколи не спївнїло і не спївнїть влочинчу.

Ми вважаємо людську природу дикою і пробуємо „спастї“ її та „карати“ її. А прецїнь-ми не можемо улїпшити людської природи поки не станемо віратї в неї та вчити єї з любовї і довірем.

Уставте наші економїчні відносини у рівну лїню зі справедливостю. Поводїть ся по правді з кождим народженням дитятком. Знесїть нашу класу дїлчїв і середньовічну видумку права снадкового, яке піддержує сьо класу.

Здїляйте, щоб усякий працював на свій прожиток. І вчїть кожду дитину, як зароблять на прожиток.

Людство є невилїчно добрим. Все, що йому потреба — се добра нагода. Дбайте про вашї дїти, так як дбаете про вашї безрогї і конї, як що бажаєте гарного людського стада. А се значить вої дїти — ні одного не треба занедбувати.

„Cosmopolitan Magazine“ переклад Д. В.

Тов. Т. Корейчук.

Тов. Тимофїй Корейчук, мужицький сїня походить з мїсточка Кїцмань на Буковині. Від молодих лїт тов. Корейчук працював і до инїшого дня працює над піднесенем українського пролетарїату. Тому що по селах, неможливо було засновувати робїтничї товариства, то тов. Корейчук в році 1902 заснував перше тов. „Сїч“ в Кїцманї. Ся перша „Сїч“ під проводом тов.

Корейчука мала напрямок соціалїстичний, якого тримає ся і до нині. Хоч на Буковині сїчовий рух взяли в свої руки націоналдемократи, то вїдав тов. Корейчука на буковинських мужиків був такий великий, що збори Сїчавї завше вибарали тов. Корейчука своїм організатором.

Вїдав тов. Корейчука на буковинське мужицтво використала буковинська соціалдемократична партія підчас виборів. В 1905 р. коли в Чернівцях перший раз зїбрав ся маленький комітет на те, щоб заснувати українську соц.-демократичну партію на Буковині, до того комітету належав і т. Корейчук. По заснованю робїтничої організації в Чернівцях, пішов він на організацію по селах до сільського робїтництва. І майже не було села в, цілій Буковині деб т. Корейчук не вступав на вічу, як провідник соціалдемократїї.

В 1911 році екекутива буковинської соціалдемократичної партїї на своїм конгресї ухвалила т. Корейчука кандидатом на посла до краевого сейму на виборчий округ Кїцмань-Садагура. Хоч паясько-дїлчївськї кандидати з правительством на чолї розпивали усіх виборців, то всеж на т. Корейчука впадо 3863 голоси що свідочить, що сїяне ним соціалїстичне верво по Буковині упало на добру землю а руки доброго сїча.

Приїхавши до Канади т. Корейчук відразу записав ся до нашої У.С.Д.П. і показав величезну енергію підчас послїдних виборів у Вїнїпегу, де велике число українських робїтників віддало свої голоси на соціалдемократичного кандидата.

Тепер товариш хоче взяти на себе тяжкий обовязок будівничого партїї по цілій західній Канаді. Ма віримо що т. Корейчук потрафить зїлїти до кучи наші відїли в одну мотучу, непобориму соціалдемократичну партію, лиш даймо йому своє поперте від щирого серця, як дороге нам визволенє з капїталїстичної неволї!

* Позволенє і благословенє до війни турецькою церковною властю.

З партійного руху

Організаційна поїздка т. Корейчука.

До відділів на Заході.

Дорогі Товариші!

Екзекутивний Комітет на своїм засіданні 18-го жовтня рішив вислати на захід організатора, тов. Т. Корейчука.

Жадна партія, жадна організація не годна розвиватись, коли не має сталих організаторів. Хайбою нашої української соціал-демократичної партії в Канаді, було власне те, що ми не подбали були про сю так важну точку організації, а то про організаторів.

Уже як так розуміємо про потребу партійного організатора, але про живу силу, про сталих будівничих партії, ще не думали.

Добровільна організація тов. П. Крата і тов. Ткачука показала, що там, де був на заході один відділ стало чотирнадцять! Тай те знаємо, що коли полишили знов захід без організаторів, то відділи порозпадають ся і анов все зане.

Отже бажаючи бачити нашу партію могутю в Канаді Екзекутивний Комітет рішив що сил його буде, тримати організаційну роботу в повнім руху. Для того обібрав тов. Т. Корейчука і дорукає йому сю важну справу.

Даючи до відома про се, Екзекутивний Комітет звертає ся до Вас товариші, з покликом, як найширіше поперти тов. Т. Корейчука, в його організаційній роботі.

Правда, тепер час прикрий але тов. Т. Корейчук їде не маючи роботи собі в партії а наш спільний маєток, нашу партію збогачувати і збільшувати.

Він дає нам в Винніпегу добру роботу і їде на голоді і поневірстві організаторського життя. Тому старайтеся, як щирі товариші, влекати йому його прикраси.

Товариші! Капіталізм злує Канаду безробітцям, голодом і війною. Жити чи вмирати. Коли жити, то до праці, до організації. Під червоний стяг братерства і свободи. Довілі невірну! Хай живе життя! Хай живе соціал демократія.

М. Еремійчук секр.
У. С. Д. П. в Канаді.

Поїздка тов. Т. Корейчука.

В неділю 25-го жовтня має мітинг у Реджайні, 27-го в Мус-Джо, 29-го в Медисин Гет, 31-го в Летбрідж.

Про дальшу поїздку тов. Т. Корейчука буде подано в наступному числі Р. Н. Просить ся товаришів з повязане агаданых міст, на означені дні приготувати мітінги.

М. Еремійчук

День з'їзду на Заході

Екзекутивний Комітет дістав повідомлене від т. Г. Ткачука, що 8 відділів на Заході оголосились за з'їздом, котрий після їх волі має відбутись в Колман 1-го падолиста.

Але Екзекутив. Комітет звернув ся листовно до всіх відділів з проською відложити з'їзд на 15 падолиста з тої причини, що секретар партії т. Еремійчук не зможе праїхати на з'їзд з Винніпегу 1-го падолиста з браку часу і грошей.

Порядок денний.

Екзекутивний Комітет пропонує слідуєчий денний порядок для з'їзду на Кров-Нест:

1. Отворенє з'їзду.
2. Справа організована Західного Агтаційного Округа після V розділу конституції.
3. Справа партійного організатора.
4. Справа заповомого товариства.
5. Розвязанє з'їзду.

М. Еремійчук.

Coleman, Alta.

Хрестини для Роб. Нар.

Дня 18. жовтня с.р. відбулись тут хрестини у тов. Григорія Марчені. Цічас гарної збави не забули присутні про се, що у Винніпегу виходить однокоробітнича часопись „Роб. Нар. Не забули присутні про се, що „Роб. Нар.“ бореть ся за своє існуванє, і видаєсь лише за цента робітників, Товариші не забули що „Роб. Нар.“ завзято бореть ся з ворогами робітників. Під час збави тов. Павло Баранюк виголосив промову, в якій вияснив докладно справу „Роб. Нар.“ По промові т. Баранюка вложили товариші на пресовий фонд „Роб. Нар.“ \$11.25 Потім виголосили свої промови товариші Григорій Ткачук і Темофій Тащук. Тов. Ткачук подякував товаришам і товаришам за дарованє датків на „Роб. Нар.“ Оба бесідники представили присутнім нинішнє положенє робітників і як визволитись з нього. Обоє бесідників надгороджено бурєю оплесків. Хрестини відбули ся дуже гарно і всі робітники повинні поступати так, як поступив зі своїми хрестинами тов. Марченя.

Пість.

На прес. фонд „Роб. Нар.“

По \$1. вложили слідуєчі товариші: Іван Кридул, Григорій Марченя, Федір Нагорний, Семен Маланчук, Проць Гарасимюк, П. Якубовський, Ф. Марак, Г. Вобінський, І. Касян, І. Гайдейчук, Н. Мусій; по 75 ц. Юліан Гуцуляк; по 50 ц. А. Чоповик, Евфровина Нагорна, Том Нагорний, Олена Мельничук, Дмитро Мельничук, Порозик, Алек Гулька, Домна Бара-

Провідник.

Тут подаємо адреси тих відділів, які вже отрималисьмо Адреси других відділів подамо тоді, коли они нам їх пришлють.

Секретар. У. С. Д. П. в Канаді.
М. Еремійчук Box 3658 Winnipeg, Man.
Адреси секретарів відділів:

MONTREAL, QUE.

Tow. im M. Sichynskoho
Sem Tataryn
1715 Ontario St. East

LACHINE LOCKS, QUE.

G. Drobej Box 222.

COBALT, ONT.

Mykola Heshka Box 596

SOUTH PORCUPINE, ONT.

Geo Rubanez Box 302,

OTTAWA, ONT.

Tov. „Нове Життя“
268 Rochester St.
Йосип Коха члук секретар.

TORONTO, ONT.

W. Ptas 207 York St.

WELLAND, ONT.

Yakim Pomeyчук Box 251.

WEST TORONTO, ONT.

Dmytro Lozynski Box 281.

SAULT STE. MARIE, ONT.

D. Szarabura Box 176

WINNIPEG, MAN.

P. Klym Box 3658

ELMWOOD, MAN.

Stefan Chornozj Box 143 Loiuise Bridge.

EAST SELKIRK, MAN.

John Kowalski

REGINA, SASK.

P. Kroitor Box 23

LETHBRIDGE, ALTA.

G. Wyrostyk 738-12th St. A. N.

CANMORE, ALTA.

M. Warren Box 167

BELLEVUE, ALTA.

Відділ У. С. Д. П.
„Wilna Dumka“ P. Bohonos uk Box 45

COLEMAN, ALTA.

Society „Nida“ 3... 8 S. Dnylit

CALGARY, ALTA.

Karl Dreisittel 127-6th St. A. S. E. Riverside

VANCOUVER, B. C.

Tov. „Boroba“ Box 482 G. Berger

CORBIN, B. C.

Kost Lemkowicz Box 267

TRAIL, B. C.

Tov. „Promin“ Box 56

NEW MICHEL, B. C.

Ukr. S. D. Local Box 56

FERNIE, B. C.

Tov. W. W. D. Moysiuk Box 61.

HARDIEVILLE, ALTA.

Widdil „Ochota“.

Хто хоче добре і смачно попоїсти

нехай прийде на 265-267 SELKIRK AVE.
РЕСТАВРАЦІЯ.

В якій дістане всякого рода сграви, а також між иншими і наші українські. Страви здорові і смачні. Вечером між 8 а 12 можна дістати перекуски і каву. За вдоволенє ручить ся, позаяк реставрація отворена для вигоди наших людей. Тому наші Українці нехай приходять до своїх, де будуть ліпше обслужені і смачніше попоїдять як деінде. Прийдіть а переконайтесь! МАТВІЙ ГАВРИСИШИН, власитель.

нюк, Стефан Менський; по 25 ц. Том Белік, Никола Фаріон, Іван Коштушко, Йосиф Бекер, Ева Марченя, Е. Фаріон.

Руська Барберня.

Если Ви эброслі а хочете виглядати молодим і красивим, то зайдіть до нас. Ми кождої хвилі готові на Вашу услугу. Зайдіть на 142 Higgins Ave. на схід від С. Р. Р. стачії де є нарис „свій до свого“. За працю нашу, беремо дуже тано.

Dr. A. SILVERMAN
Русько-польський лікар.
Спеціаліст венеричних, наскірних і внутрішних недуг,
Лічить також всякі недуги жіночі.
Ординє в офісі на:
395 Selkirk Ave.
Телефон: St. John 1716.
„Українська Голярня“
М. Г. і Жук
Хочете щоби Вас гарно і добре оголти і остричи то зайдіть до українських голярів на адресу:
DOMINION POOL ROOM, THE AMERICAN BARBERS
коло West Hotel.

Читайте і другим розкажіть, що ми почали друкувати календар „Українська Родина“ на 1915 рік.

Вся ці найцікавіше і найкращіше для кожного України, найде ся в сьм календарі. Щоб сей календар містав в собі всі важніші прояви нашого життя в Канаді, просимо слідуєчі організації з діяльності соціалних товариств, як провісних так і торговельно промислових. Великі важникі будуть справозданє з обходів ювілею Т. Шевченка, великі фестивалі з обходів інституцій і товариств просимо надіслати до редакції Канадійських Вістей. Віримо, що багато людей буде читат сей календар, тому і зміст його кождому повинен дістати на серцю. Видання цього не числять на бізнес, тому й ціна календара буде дуже низько.

Всіх тих, що хотіли би дещо цікавого написати до календара, просимо зголоситись а праці їк будуть ремуверовані о скілько будуть поміщені.

Такі ж бізнесмени, що хотіли би мати свої оголошенє, аю лять зголосити ся поки час. Ціна дуже низько.

KANADIJSKI VISTY
Box 3628 St. B. - Winnipeg, Man.

Війна. Війна.

Найде шевіше купите в нас!

Шапки найліпшого виробу що були по \$1.25 тепер 59c.

Панчохи що були по 20 і 25 тепер 2 пари за 25

Суги " " " \$10-12 тепер \$5.90

" замовлені що були по \$15-18 тепер \$8.63

" " " " \$20 і 30 тепер \$12.95

Хлопачі суги найкрасного виробу що були по \$7-8.50 тепер \$3.95

Богато, багато річчй ще є у нас на продаж яких ма не навели в газеті.

Заходіть а скористаетє з нагоди.

Наша адреса:
BANKRUPT STOCK EXCHANGE
641 Main St.
Головний офіс на 182 Loggan Ave. продає лише гуртовом.
Філія: **BLUE STORE DAUPHIN, MAN.**

Русько-німецький шпиталь
Dr. G. Kalichman-a

Спеціальне ліченє хоріб венеричних (сифіліс, трипер і другі хірургичних, внутрішних, жіночих, очних і ушних)

Найновіше і найпевніше
ліченє сифіліс „606“ проф. Ерліха. Ліченє полового бенисія. Ліченє електрикою. Лікарства висилаю по кольконах на надісланю задатку.

OFFICE & HOSPITAL
453 Selkirk Ave. Winnipeg.
Phone: St. John 1772.

ARTHUR M. DOYLE, L. L. B.

Адвокат, Повновласник, Нотар, Комісіонер, оборонєць в цивільних та кримінальних справах і т. п.

В. Н. КОЛІСНИК переводить на англійську мову. Визчаєм гроші. Асекуруємо від огню

Філія: 903 MAIN ST.
PHONE ST JOHN 1954. Winnipeg, Man.

УКРАЇНСЬКА ФАБРИКА
гуртовий склад різних меблів

як: столі, крісел, канцелярських бюр, шаф і т. п. У мене можете дістати різнородні зимові і літні двері. Продаю шкля і зеркала. Висилаю також замовленє на провінцію, по дешевих цінах.

M. Hawrycz
1182 Selkirk Ave.
Winnipeg, Man.
Phone St. John 2372

Добру плату дістанете під час накупи в

MOLER BARBER COLLEGE.

Ми вичуємо барберств в кількох тижнях. Посади діємо коли вичуєте ся, а платимо від \$15.00 до \$25.00 тижнево. Тепер є велико запотребовано барберів з діяльностями Moler'a, Остеріають тих що підживають ся під наше імє, зайдіть і огляньте, найбільшій світовий барберський College дістанете даром гарний каталог. Дивіть ся за навою

MOLER
Cor. King & Pacific Ave. Winnipeg.
Філія Regina і Fort William.

ЕКСТ

Пролетарі в

Р

ПОРЯДКОВЕ

РІК VI.

СТ

Росія

Нім

Росія говори

Петроград, 2 па проголосив слідуєчий „Ціла східна воєковито нашою офенєпіля найгірше на ек Нам похід увінті під Петрофкою і Німці зновачи на довго, — не знати новий плян воєноі

Російський

Петроград, 2 па проголосило слідуєчий „У Східних Пру атаки в напрямі Влад до Озера Рейгеред. За Вислоку наше живи без віякої опоз австрійська армія отвом Австрійці держа В Галичині, надкій битві заняли сел

Англія зно

Рочестер, 2 па фірм говорить, що Буенос Айрес англї жири вратовані.

Італія пі

До Лондону до що Болгарія рішила сій війні. В руках Івані. Коли Болгарія ді підуть її слідом Г

Турки напад

З Риму доносят кораблі находять ся ні відділи турецької тифікованого арабсь тож самої назви.

Японці ос

Пекін, 2 па дошли тут, що німецькі Японцями. Однак не су битви.